

A naturizmus gyökerei a világ körül

A naturizmus tanai „nem néhány lelkes látnok modern álmódosása” - írta Dr. Joseph Poucel 1953-ban „A naturizmus avagy egészség szerek nélkül” című könyvében. Szerinte egészen Püthagoraszig, azaz az i.e. 6. századig kell visszamennünk, hogy megtaláljuk a kezdeteket. Nevelési rendszere a sport és a spiritualitás összekapcsolásával arra irányul, hogy egyesítse a tanítványok testét és lelkét. Ez a szemlélet előrevetíti Hippokratészt (i.e. 460-377) a hidroterápiájával és egyéb gyógymódjaival.

Már az ókori görögök és rómaiak (id. Plinius) is alkalmazták a helioterápiát és elismerték annak áldásos hatásait. Míg a középkorban háttérbe szorult, a napterápia a 18. században újból előkerült, előbb Franciaországban Pomme (1763) munkássága révén, majd a 19. században Olaszországban Giannini, Nagy-Britanniában Fleyer és Carrié és Franciaországban Gillebert-Dhercourt nancy-i napterápia-központja révén (1840), Németországban pedig Hahn és Prießnitz által.

A legkiemelkedőbb közülük azonban az osztrák Arnold Rikli, „a nap orvosa”, a „Természetes orvoslás és a napfürdő” c. könyv szerzője. 1830 körül a Trieszt körüli hegyekben a húsz évig működő „légköri gyógyítás” intézetét hozott létre. Sebastian Kneipp német orvos (akinek vízzel gyógyításról szóló könyvét magyarul „Víz-kúrám, 30 esztendőnél tovább próbálva és írva a betegségek gyógyítására és az egészség föntartására” adták ki a 19. század végén) kijelentette, hogy a „teste egyre nagyobb eltespedésétől” azzal épült fel, hogy 1849 óta minden télen hetente két-három alkalommal a Dunában úszott.

A 20. század első felében az orvos Rollier nagy sikerrel gyógyította a csonttuberkulózist napfürdővel a svájci hegyekben, Leysin-ben működő szanatóriuma teraszán.

A higiéniai mozgalom mellett az évszázadok során az egyszerűségnek és az igazságnak a teljes meztelenség segítségével való keresésének mozgalmával is találkozhatunk. A mai értelemben vett naturizmustól teljesen eltérő, a társadalom többi részére semmilyen hatást nem gyakorló csoportot képeznek az adamiták, „eretnek keresztények”, akiknek a nézetei ultra-kisebbségi jellegük ellenére a 3.-tól egészen a 19. századig fennmaradtak. Teljes meztelenségben, nők és férfiak egymással elvegyülve gyakorolták vallási rítusaikat, és egyszerűen éltek.

Assisi Szent Ferenc (1181-1226), aki viszont nem minősül „eretneknek”, ehhez az áramlathoz kapcsolódott nyilvános szereplésével, amikor tehető család sarja létére magát teljesen lecsupaszítva mutatta be spirituális útját egy olyan életmód felé, amelyet autentikusabbnak tartott. Meztelenül akarta követni a meztelen Krisztust.

A „naturizmus” szót először Théophile de Bordeu használta 1768-ban Liège-ben megjelent orvostudomány-történeti könyvében, amelyet a Montpellier-i Egyetem orvosi karának nyújtott be.

De Bordeu naturista orvoslása abból indul ki, hogy a természet nem csak az élet alapja, hanem a látszathoz sokkal mélyebben irányítja a működést mind a betegségeket, mind az életben maradásunkat illetően. Eszerint a tan szerint a szervezet az életerő megnyilvánulásának helye. A természetet veszi irányadónak, innen a „naturizmus”, mint megnevezés. A „natura” itt a belső természetünket jelenti, azaz az életerőt, amely életben tart minket. Ez a természet gyógyító erővel bír, a hippokratészi „vis naturae medicatrix” (a természet gyógyító ereje) értelmében.

Ez az orvosi higienista áramlat is visszatérés a hippokratészi hagyományokhoz, és egyben társadalomkritika is. A 18. század folyamán egyre jobban eltávolodnak minden művi fogástól, a nemesi

szokásokkal ellentétes álláspontra helyezkedve. A ruházat immár nem az egyetlen védvonal a bűzös kipárolgások, a miázmák ellen. A púdertől és festékektől megszabaduló bőr révén felszabadul az életerő, hogy a saját túlélést biztosítsa.

A „Société d'hydrologique médicale de Paris“ (Orvosi Hidroterápia Társaság) megalapításával a hidroterapeuták 1853-ban közeledtek a hidroterápia népszerűsítőihez és így társadalmi célú higiéniai megközelítést teremtve létrehozták a fizioterápiát. Az élőlények regenerációjának különböző módszerei, azaz az aeroterápia (magashegyi levegős kezelés), a helioterápia (napkezelés), a klímaterápia és a hidroterápia arra készítette a tudósokat, hogy a tengeri levegő tulajdonságait kutassák. A terápiáknak ez a kombinációja a korszerű thalasszoterápiához vezetett, amellyel eleinte olyan krónikus betegségeket kezeltek, mint amilyen az angolkór és a tuberkulózis különféle fajtái (tüdő- és fej-nyaktáji tbc).

Ezek a kezelések mindig egy naturista szemléletet követtek olyan értelemben, hogy a páciens a természettel és a természeti erővel való találkozás révén akarták megedzeni, hogy ezzel serkentsék a miázmákkal szembeni ellenállóképeséget. A legismertebb francia példák Duhamel doktornő, aki 1857-ben Berckben angolkóros gyerekeket meztelenül kitett a tengeri levegőnek; Arcachon, amely az 1860-as években a tbc-sek kezelőhelyévé vált; és az 1880-ban az orvos Vidal által Hyères-ben, 1907-ben pedig a plébános Legré által Marsellie-ben alapított thalasszoterápiás szanatóriumok.

A hidroterápia lehetővé tette a lakosságnak, hogy szembesüljön az eddig szégyenlősen több rétegnyi ruha alá rejtett bőrrel, és a rendszeres mosakodás jelentőségével.

Így Prießnitz egyik tanítványa, az orvos Geoffroy 1843-as „Gyógyítás és étkezés hideg vízzel” című könyvében a ruházat, a túlságosan sok takaróval fedett ágyak és a zárt, rossz állapotú lakások erőteljes bírálatát olvashatjuk. Az általános tiltakozás hevében Kneipp követői a testet kínzó és deformáló ruházat ellen is tiltakoztak. Az étkezésben való mérséklet és egyensúly is széles körben népszerűsített üggyé vált a 20. században a Durville-fivérek és Poucel által. Az a felfogás, hogy az egészség az egészséges életmódtól függ, a 19. századi orvoslás fordulópontja, amely a 20. századi naturista orvosok gondolkodásának alapját képezte.

Élisée Reclus, a modern naturizmus atyja

Walt Whitmantól eltekintve, aki 1836-tól Dakota államban teljes meztelenségben töltötte vidéki életét, az európai naturista gondolkodás Élisée Reclus (1830-1905) francia földrajztudósra, filozófusra

vezethető vissza, aki példájával, előadásával és írásaival jóval szélesebb körű hatást ért el, mint a fent említett szakorvosok.

Történelmileg tehát a teljes meztelenség jellemzi a naturizmus kezdeteit. Élisée Reclus, a téma első kiemelkedő gondolkodója mind a társadalmi, mint a higiéniai vonatkozásokat illetően, családjával és barátaival gyakorolta a naturizmust, és sosem jutott eszébe az úszáshoz furdónadrágot húzni.

Zseniális földrajztudós volt, akinek írásai költői ihletettséggel tudományos elemzéseit a világegyetem szépségeit ecsetelik, pl. az „Egy patak története” (1869) vagy az „Új egyetemes földrajz” (1875-1894) című könyvei. III. Napóleonnal szembeszálló anarchista filozófusként lázadó, határozottan az emberi szabadság mellett kiálló személyisége nem is tudott másképp élni, mintsem minden feleslegtől és hamis ürügyektől mentesen. Posztumusz „Az ember és a Föld” (1905) című művében közzétette az ember és a természet közötti viszony vízióját, amely a 20. század naturista gondolkodás alapjául szolgál. Sokan őt tekintik a naturista mozgalom atyjának.

A modern orvoslás és a pasteuri forradalom között

A naturista orvoslás immunológia által alátámasztott tanai a 20. század elején visszatértek. Az iparosodás korának félelmei megerősítették ezeket a tanokat, amelyek a tiszta levegőben, napfényben élő társadalom vízióját hirdetik.

A hidroterápia, az aeroterápia, a helioterápia és a fizioterápia lépésről lépésre a neo-hippokratészi ihletésű orvoslás higiénia-koncepciójához vezettek el, amelyben fokozatosan nő a meztelenség jelentősége.

Ezeket a megfontolásokat 1911-től a naturista orvosok Demerquette-tel és a „Trait d'Union”-nal, valamint Durville-ék az 1913-as alapítású naturista intézetükkel teszik korszerűvé.

Ennek a higiéniai és egészségügyi érzékenyítő munkának köszönhetően méltatja 1936-ban Léo Lagrange sport- és szabadidős államtitkár a „Naturisme” című lapban „a naturista mozgalom értékes hozzájárulását”, és felkéri az orvos Durville-fivérek, működjenek közre a szabadidőszervezés terén megkezdett munkájában.

Arnaud Baubérot történész nyomán tehát abból indulhatunk ki, hogy a testre irányuló új figyelem felkészítette a lakosságot arra, módosítsa az étkezési és ruházatkodási szokásain, vagy legalább kritikusan viszonyuljon a polgárság által kikényszerített illemszabályokhoz. Röviden összefoglalva azt mondhatjuk, a hidroterapeuták és betegek előkészítették a terepet a naturista

higienikusok számára, akik így könnyebben tudtak érvelni amellett, hogy a meztelen testet kitehessék a szabad levegőnek.

Németország és a szabad kultúra

A 18. század végén és a 19. század elején a német idealizmus (Kant, Fichte és Hegel) a protestantizmusban nagyon erősen jelenlévő lelkiismereti szabadság gondolatára támaszkodva kifejleszti az egyéni autonóm értelem koncepcióját. Filozófiakurzusában Hegel összekapcsolja az ész kultuszát, amelyet a meztelenséget fenséges szobrokkal ünneplő ókori görög kultúra nagyra becsült, azzal, amit művészetvallásnak („Kunstreligion”-nak) nevez. A meztelen test méltóságának fogalma megerősödve kerül ki ebből a gondolatmenetből.

Gyakran félreértik viszont a Schelling, a korszak másik német filozófusa által kifejlesztett természetfilozófia koncepcióját (például a Wikipedia „Lebensreform” cikkének a 2020. szeptember 6-i változatában); ez egyáltalán nem kapcsolódik sem ahhoz, ami utóbb naturizmussá vált, sem a természet iránti szeretethez. Valójában tulajdonképpen visszalépésről van szó a tudományos gondolkodásban, ami nagyon meglepő jelenség az ész apostolainál. Röviden, ez a koncepció szembemegy azzal a folyamattal, amely során a tudományos gondolkodás fejlődése kiküszöböli mindent, aminek metafizikai oldala lehet, holott éppen ennek kiküszöbölése tette lehetővé a tudomány egyre gyorsabb és mélyebb fejlődését. A természetfilozófia követői még arra is vetemedtek, hogy visszautasítsák a matematikát mint a fizikai jelenségek mérésének és megértésének eszközét!

De egy dialektikus ellenlépésben Goethe (1749-1832), a nagy német költő, aki eleinte magáénak vallotta a természetfilozófiát, eltávolodott tőle, sőt, meg is kérdőjelezte annak tudományos értékét. Másfelől megőrizte kortársától, Hegeltől a görög szobrok iránti lelkesedést és meztelenül fürdött a folyóban. Kijelenti: „Az egyetlen igaz ember a meztelen ember.” Ebben az értelemben Goethét is a naturizmus egyik előfutárának tekinthetjük.

A 19. század vége felé Németországban és Svájcban megjelent egy reformmozgalom „Lebensreform” néven, amely az ipari korszak kezdeteinek kilengései és terhei ellen, illetve a városi élet rosszul irányított fejlődése ellen szólalt fel. Ez a spontán mozgalom nem szerveződött egységes szervezetbe.

1888-ban megalapították a természetnek megfelelő életmódot szorgalmazó német szervezetek szövetségét („Vereinigung der deutschen Gesellschaften für eine Lebensweise und Pflege gemäß der Natur”).

A „Nacktkultur” (meztelenségkultúra) szót Heinrich Pudor 1903-ban találta fel, hogy a hatóságoknál egyértelműen el tudja határolni a meztelenséget a pornográfiától.

A „vándormadarak”, a német ifjúság mozgalma a természet felé fordulást közösségi meztelenséggel valósította meg.

Szintén 1903-ban alapította Paul Zimmermann az első tornacentrumot: a „Freilichtpark” 1981-ig maradt fenn. Egy évvel korábban a német „Die Schönheit” (A szépség) című havilap lett a világ első naturista lapja.

1930-ban Németországban 300 ezer bejegyzett tagja van a naturista mozgalomnak, míg Franciaországnak csupán 6700. Franciaország először Kienné de Mongeot „Sparta-Club”-jával kapott tornaközpontot 1928-ban. Ebben az időben Franciaországnak sajátos módon „nem-gimnasztikai” tornaközpontjai is voltak, ahol kötelező volt mezt viselni. Itt a naturista tanok étkezési és sportolási szabályait alkalmazták, de közösségi meztelenség nélkül. Ezzel szemben az összes német „szabadkultúras” központ naturista volt.

A történelem értelmezései

Nagy kihívás felvázolni egy olyan társadalmi folyamat pontos kronológiáját, amelynek eszmerendszerét az eklekticizmus jellemzi. Hogy ne tegyünk téves megállapításokat, mellőzzük a végső kinyilatkoztatásokat és részesítsük előnyben a nyílt vitát. A naturizmus történetével foglalkozó írások zöme azonban ezt a nyílt vitát azzal az állítással rekeszti be, hogy Németország a naturista mozgalom bölcsője.

Ez azonban sajnálatosan elnagyolt. Kétségeinknek Bocher de Perthes 1850 körüli tevékenysége Abbéville-ben, Duhamelé Berckben 1857-ben, Élisée Reclus-é 1875-ben, a normandiai libertárius természetközösségek Emile Gravelle-lal (1895) és Eugène Dufour-ral (1901), valamint Sirius Gay Bois Fourgon-ban (1904), Théo Varlet Cassisban (1905) és Legré abbé Marseille-ben (1907) létrehozott csoportjai szolgáltatnak alapot - és még nem is említettük a helioterápia és a naturista orvoslás francia, belga és svájci előfutárait a 19. század végéről. Ne feledkezzünk meg arról sem, hogy Jean-Jacques Rousseau írásai a természetben való elmerülésről a Rajna túlsópartján olyan művészeti dimenziót kaptak, amely döntő hatással lesz a szabadtestkultúra fejlődésére. Franciaországnak azelőtt is megvoltak a naturizmus követői és gondolkodói, hogy tudták volna, mi zajlik Németországban.

Figyelemreméltó azonban, hogy a meztelenséget a Rajna túlsópartján egyértelműen elfogadták és hirdették, míg Franciaországban a testgyakorlatokat „hébertizmusként” (azaz Georges Hébert természetes módszerei nyomán), alsóneműben végezték, ami abban az időben szintén forradalmi volt. A mi országunkban a teljes meztelenség tilos volt. Még a „Levant” telepen is alsónadrágot húztak a tornászok, hogy az őket bemutató fényképek ne okozzanak botrányt.

Német szomszédainknál a meztelenség már 1920 óta legális. Nálunk ez a gyakorlat egy higiéniai érvrendszer részét kellett, hogy képezzen, hogy megszerezze a hatóságok jóváhagyását.

És más országokban?

Angliában az erkölcsök fejlődése a sportokon keresztül történt, a „Keep fit” („Maradj fitt”) szlogen révén. Az olyan sportok rendszeres gyakorlása, mint a tenisz és az úszás lehetővé tette a ruházattal kapcsolatos szokások bizonyos enyhítését. 1900 körül létrejött egy csoport, amely Dél-Írországban integrált gimnasztikát folytatott, míg egy másik csoport Észak-Angliában foglalkozott naturista tevékenységekkel (ld. a Vivre intégralement 1932. feb. 15-i számát). Ezek a csoportok M. Booth vezetésével alakultak, aki 1924-ben megalapította a „Gymnosophical Society”-t (a „Gimnoszófia Társaság”-ot), amelyet a hatóságok azonban feloszlattak, így 1927-ben felhagyott tevékenységével, és különböző kisebb, informális csoportok alakultak. 1934-ben egy Londonhoz közeli villában kerül sor az első angol naturista kongresszusra (ld. a Paris Soir 1934. szept. 4-i számát). Ebben az időben kétezren gyakorolták a naturizmust tizenöt szervezetben.

Svájcban egy gazdag holland örökös, Henri Ordenkove 1904-ben a német „Lebensreform” mozgalom aktivistáit gyűjtötte össze Asconában, egy általa vásárolt telken a Lago Maggiore partján. Megalapították a „Monte Verità” naturista kolóniát, egy anarchista-vegetáriánus közösséget, amely belső feszültségei ellenére 1920-ig állt fenn.

Spanyolországban Nicolás Capo (1899-1977) 1926-tól kiadta a Pentalfa című naturista magazint, amit 1937-ig vezetett, mielőtt a Franco-rezsim elől menekülve Franciaországban keresett menedéket. Különböző kisebb csoportok jöttek létre, például Katalóniában, Timbában, amelyet a rendőrség egy feljelentés nyomán 1933 júliusában feloszlattott.

1930-ig a fiatal Szovjetunióban több strandon is meztelenül fürödtek az oroszok, Moszkvában és és a Fekete-tengernél is, bár néhol a nőktől elkülönülve. 1924-ben mozgalom alakult „Le a szégyennel” néven, amely a „polgári erkölcsöket” állította pellengérré. A tüntetők meztelenül vonultak fel és azt kiáltották, „Mi, kommünardok nem szorulunk ruhára, amely elfedi a test szépségét! A nap és a levegő gyermekei vagyunk!”

Sztálin hatalomra kerülése véget vetett a szabadság reményének, a sztálinizmus kutatói rámutattak a népek Atyuskájának agresszív prüdségére.

Az USA-ban 1933-ban egy Élysia nevű naturista kolónia telepedett le Kaliforniában az Elsinore-tó lankáin, míg el nem költöztek Riverside megyébe, ahol Olympic Fields-re nevezték át magukat. Hobart Grasseley okleveles pszichológus és felesége, Laura vezették ezt az első naturista telepet, a hatóságok döbbenetére. Ezt a helyszínt mutatta be az a szenzációs tudósítás, amelyet 1935-ben a francia moziban „A meztelenség völgye” címmel vetítettek.

Ebben a rövid visszatekintésben azt kell megállapítanunk, hogy mozgalmunk gyökereit nehezebb megtalálni, mint elsőre tűnik. Sokfélesége teszi ilyen gazdaggá, és kötelességünk, hogy ezt a múltat ne hagyjuk feledésbe merülni, hanem tovább éltetve biztosítsuk ezt a szabadságot az eljövendő nemzedékeknek.

Következő számunk

A cikkek beküldési határideje:
március 20.

Következő számunk
megjelenésének időpontja:
április 5.

INF - FNI
Főtitkárság

Mail: naturism@inf-fni.org

Tel.: +43 (0)7221/ 72 480
Fax.: +43 (0)7221/ 72 358

Írj nekünk!

Érezz, szabadon.

ÉN? - kérdezte Patrícia meglepődve.

- Igen, te, miért ne próbálnád ki? - mondtam, a naturista aquafitness-edzésre gondolva.

- Felöltözve is azt érzem, kövér vagyok, meztelenül meg pláne - mondta Patrícia a padlót vizslatva.

Elképedve néztem rá. Patrícia fiatal, minden kétséget kizáróan gyönyörű nő, semmi hájjal. Én magamévá tettem ezt a dolgot, szerettem és úgy beszéltem erről, mint a világ legtermészetesebb dolgáról. De... tulajdonképpen nem értettem, mit jelent naturistának lenni.

Patrícia gondolatai a meztelenség és a szépséggel kapcsolatos elvárások körül forogtak. Én megfeledeztem (vagy nem is tudtam) arról, mi mindennel jár ez az életforma. A közösségi meztelenség rémülettel töltötte őt el. Nem egyszerűen a szemérmesség miatt. Az elutasítás az önértékeléssel, illetve annak alacsony voltával függ össze. A testképe és a testéhez való viszonya akadályozta meg őt abban, hogy új utakra merészkedjen és egy természetesebb, egyszerűbb életmódot fedezzen fel.

A naturizmus és közösségi meztelenség gyakorlata nem a testképünk, a méreteink, az alakunk vagy a korunk függvénye. A lehetőség, hogy meztelennek mutatkozzunk és jól érezzük magunkat egyedül vagy mások előtt lényegét tekintve kapcsolódik ahhoz, ahogyan látjuk magunkat, ahogyan elfogadjuk magunkat és ahogyan érezzük magunkat azzal a csodálatos egésszel szemben, amely a Természet. Az érzés a kulcsszó... amely mindig együtt jár a tisztelettel és az elfogadással.

Hiszek abban, hogy mindannyian naturistának születünk, elvégre számtalan más lényel együtt mi is a Természet teremtései vagyunk. „A Föld a bolygónk, az otthonunk”, az egyetlen, amelyet megismerhetünk. A természettel való harmóniában élni a gyakran szunnyadó emberi természet része.

A mai rohanó életritmusunkkal egy olyan társadalomba vagyunk belemerülve, amely átalakít bennünket, szabályokat érvényesít és elhitei velünk, mi a jó és mi a rossz. Úgy éljük az életünket, hogy alig érezzük, honnan jöttünk. Alig engedjük meg magunknak, hogy érezzük, mit jelent embernek lenni. Az emberi természet lehetővé teszi, hogy belemerüljünk olyan érzések felfedezésébe, amelyek csak a Természetben lehetségesek. A naturizmus gyakorlata révén (újra) megtapasztalhatjuk a bennünket körülvevő környezettel való kapcsolatot és egy egyszerűbb, természetesebb életmódot.

Naturistának lenni nem merül ki abban, hogy meztelenül járjunk! Naturistának lenni azt jelenti, tökéletes egységben vagyunk a Természettel, lehetőleg meztelenül, másokkal és saját magunkkal együtt. Egyszerűen, szabadon, korlátok nélkül érezhetjük. Megismerhetjük a testünk érzékenységét, természetes módon, a

Természetet megalkotó különféle elemeket érzékelve. Naturistának lenni azt jelenti, hogy felfedezzük egy gyapjúpulóver melegségének örömét, amikor fázó bőrünknek erre van szüksége. De naturistának lenni legelsősorban tiszteletet jelent. Saját magad, saját tested, a másik ember és a Természet tiszteletét. Persze egyszerűen, erőlködés nélkül!

Gyakran halljuk, hogy meztelenül mindannyian egyformák vagyunk. Ez nincsen így, látjuk a fizikai különbségeket, hiszen ezek léteznek. A naturista gyakorlat legfőbb szépsége az elfogadás, amely a tisztelet és a nyugodtság formáját ölti. Én is látom, és mindenki látja a meztelen testek sokféleségét... de ezek a különbségek nem lényegiek. „Természetesen” elkerülhetetlenül egyszerűbbek vagyunk, álruha, címkék és kellékek nélkül. Meztelen testünk valóbb, és csak halkan súgja el életünk néhány történést. Hegyek, soványságunk vagy kövérségünk, tapasztalataink nyomai leplezetlenül jelennek meg. Bőrünk elveszti jelentőségét, ehelyett egyszerűséget, gesztusaink, mosolyunk őszinteségét kapjuk.

Ezt a tapasztalatomat próbáltam átadni Patrícianak. Az út megnyílt előtte, de hosszúra nyúlhat... Patrícia elfogadja és tiszteli a másik embert, ebben az esetben engem és az én döntéseimet. Tisztában van az őt körülvevő Természettel, tiszteli és harmóniában van vele. Hátra van még önmaga, a teste elfogadása és a meztelenséghez való áttörés. - Nem éppen nagy az önbizalmam - vallja be... Meg tudom érteni, gondoltam, néhány évvel ezelőttig én is így voltam ezzel.

- Ez fordítva van ám, - mondtam neki. Amikor merünk érezni, amikor szorongva bár, de félretesszük komplexusainkat, kinyitjuk magunk előtt az utat az önbecsülésünk növelésére. Az elfogadás és a tisztelet, amely a naturizmusban körülvesz, lehetővé teszi, hogy megtapasztaljuk a Természettel való harmóniában létezés érzését. Ha egyszer megtapasztaltuk, mit érzékel a bőrünk, ezt a fizikai, sőt, szellemi szabadságot, nincs visszaút. Ekkor tudatosul bennünk, hogy mindig is naturisták voltunk és naturizmusunk csak szunnyadt az illemszabályok alatt.

Ezt a gondolatot kell kibontani. Tisztázni kell, hogy a naturizmus nem merül ki abban, hogy meztelenül megyünk strandolni. A naturizmus a lényegét tekintve jólét, jól-lét. Egyszerű, preconcepciók nélküli élet. Meg kell változtatnunk az általunk ismert „Patríciaikat” és meg kell mutatnunk, hogy a naturizmus elutasításával saját magunk ellen fordulunk. Megsemmisítünk egy darabka emberi természetet, saját lényegünk egy szeletét. Mindenki naturista, aki tudja, hogyan kell élni, érezni és egyszerűen, természetesen természetesnek lenni!

Filipa Gouveia Esteves

A szabad akarat fogalma

Az a kérdés, hogy az ember bír-e szabad akaráttal, azóta osztja meg az emberiséget, amióta érvelni képes. Sokan úgy érvelnek, hogy mivel az ember olyan aggyal rendelkezik, amely őt értelmes, erkölcsös lényé teszi, mindig lehetősége van dönteni, amikor vágyai nyomán cselekszik. Ha az ember nem rendelkezne szabad akaráttal, csupán madzagon rángatott báb lenne.

Van azonban ellentábor is, amely amellett érvel, hogy a szabad akarat illúzió. Csak hisszük, hogy szabadon döntünk, holott valójában folyamatosan manipulál bennünket az agyunk, amely a szüleink, az oktatás, a kultúra és egyéb neveltetésünk hatására fejlődött ki.

Ezt a két ellentétes nézőpontot tisztábban lehet bemutatni, sőt, egymással összeegyeztetni, amikor a szabad akarat fogalmát a meztelen testre alkalmazzuk. Ugyanis nem lehet kétség afelől, hogy a nyilvánosság előtti, közösségi meztelenség nem olyan gondolat, amit az ember könnyen elfogadna. Ezt statisztikai adatokkal lehet alátámasztani. Egy a British Naturism által 2018-ban végzett közvéleménykutatás nyomán mindössze 3,7 millióra becsülik a naturisták számát Nagy-Britanniában, ami a 67 milliós brit lakosság 5%-át jelenti. Ez a százalékarány számos más fejlett ország helyzetéhez hasonló.

Véleményem szerint négy fő tényező magyarázza, a naturizmus miért marad világszerte kisebbségi ügy.

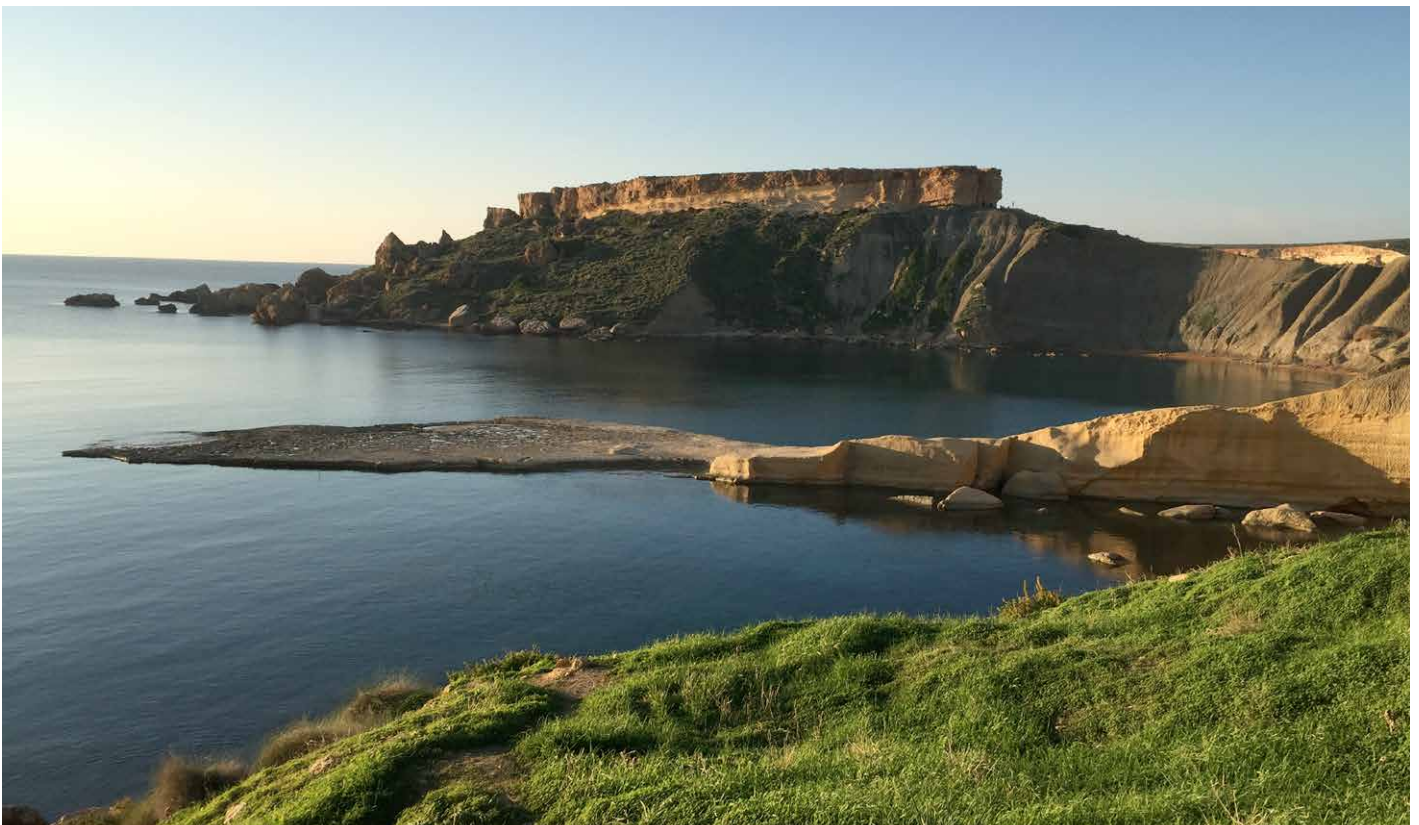
És mind a négy a szabad akarat fogalmához kapcsolódik.

Először is, egyetemes jelenség, hogy sok ember az emberi genitáliák látványát azonnal a szégyen, az illetlenség és az erkölcstelenség érzetét váltja ki. Ahhoz, hogy egy ennyire megrögzött gondolaton felülemelkedjünk, a szabad akarat bizonyos foka szükséges, amely képes megkülönböztetni a meztelenség állapotát a ruhátlanságtól.

Ezt a különbséget Philip Carr-Gomm az A Brief History of Nakedness [„A meztelenség rövid története”] című könyve bevezető fejezetében magyarázza, amelyben a „meztelenséget” [„nakedness”] „ártatlan” fedetlenségként határozza meg, míg a „ruhátlan” [„nude”] egy tudatosan megfigyelt állapot.

Másodszor, a meztelenség gondolata a félelem és a kiszolgáltatottság érzetét válthatja ki belőlünk, amely ellen csak megfelelő ruházattal lehet védekezni.

Kézenfekvő pszichológiai magyarázat erre, hogy nagyon is odafigyelünk arra, mások mit gondolnak rólunk. Sőt, mindenki hajlamos a fejében létrehozni egy „külső tekintetet”, amely megfigyeli őt, amikor meztelen. Itt is nagy adag szabad akaratra van szükség ahhoz, hogy függetlenítsük magunkat ezektől a önkéntelen feszélyező gondolatoktól.

Harmadszor, az adott személy hivatása, társadalmi állása érthető indokot jelenthet arra, ne hogy meztelenül lássák. Politikusként, bíróként, lelkészként, vállalatvezetőként hogyan is vegyülhetnék el meztelenül mások között, amikor a foglalkozással járó tekintély részben a

beosztottaktól való távolság tiszteletben tartásából táplálkozik? Bár ez nagyon összetett érv, amelyhez mélyebben kellene elemezni a társadalmak hatalmi és osztályszerkezetét, ebben a kontextusban is felvetődik a szabad akarat kérdése.

Végül a lakosság jókora része egyszerűen nem foglalkozik a meztelenség ötletével. Értelmesnek, nyitottnak és toleránsnak tűnhetnek, amikor meghallgatják az érveinket, de soha nem jutna eszükbe, hogy meztelenül menjenek közösségbe, nyilvános helyre. Valahogy mindig találnak magyarázatot arra, miért ne merjenek meztelenül létezni.

Mindent összevéve ezek a gondolatok és érvek juttattak engem arra a következtetésre (amellyel persze

lehet vitatkozni), hogy azok az emberek, akik úgy döntenek, meztelenül mennek nyilvános helyre - akár strandra, akár nyaralni, akár wellnessbe masszírozatni - mindenképp rendelkeznek valamiféle szabad akaráttal. Ezek az emberek teljes mértékben tisztában vannak azokkal a belső és külső kényszerekkel, amelyek korlátozzák őket abban, hogy meztelenül járjanak. De a társadalom által lefektetett határokon belül élnek azzal a szabad akaráttal, hogy bizonyos alkalmakkor, megfelelő helyen-időben meztelenek legyenek. És ugyanebben a gondolatmenetben arra is következtethetünk, hogy azok az emberek, akik félnek levetni ruhájukat természetes közegben vagy szabadidős tevékenységeknél, a jelek szerint nehezen gyakorolják a szabad akaratot.

Ezt a véleménycikket egy máltai naturista írta, és a brit H&E naturista magazin 2020. novemberi számában jelent meg (<https://www.henaturist.net>)

LE BETULLE Villaggio Naturista

Közel az Alpokhoz, 25 km-re Torino központjától, 20 percre a Caselle reptértől. Karavánok, rekreációs sátrak és járművek, teljes felszereltségű bungalók, faházikós karavánok. Medence, szolárium, jakuzzi, és szauna. Klubház étterem, pétanque, mini tenisz, pingpong, röplabda. Túrabiciklis körutak és ösvények a Mandria Parkban.

Látványosságok: Venaria királyi kastély és park, San Michele apátság, Rivoli kastély, Mole Antonelliana, Egyiptomi múzeum, Piazza S. Carlo, supergai bazilika.

Via Lanzo 33 - 10040 La Cassa (TO) - Italy
Tel/Fax +39.011.984.29.62
Tel +39.011.984.28.19
Mail: info@lebetulle.org

www.lebetulle.org

INF-FNI Vissza a kezdetekhez

A 2018-es, Portugáliában szervezett kongresszuson beszédet tartottam naturistákról és olyan emberekről, akik különféle alkalmakkor meztelenül szeretnek lenni. Néhány küldött kinevetett, mások pedig nem vettek tudomást róla. De most, hogy több, mint hét hónapja a SARS-COVID-19-cel kell foglalkoznunk, a beszédemnek súlya lett. Sokminden megváltozott és még több minden meg fog változni, mert a vírus velünk marad, az oltásokhoz még nem férünk hozzá, és még kérdéses, mikor oltathatjuk magunkat és az oltásnak meglesz-e minden várt hatása.

Ezért újból közzéteszem az akkori beszédemet, amely talán most nagyobb érdeklődésre talál:

Amikor a szövetségek beszámolóit olvastam, egyre inkább arra a következtetésre jutottam, hogy egyes szövetségek több figyelmet fordítanak a szabadstrandokra, mint a klubokra.

Mit akarunk, illetve mit akarnak a szövetségek ezzel elérni?

- **A szövetségek a taglétszámukat szeretnék növelni.**
- **A szövetségek több figyelmet szeretnének kapni.**
- **Az INF-nek több reklámlehetőséget kellene biztosítania.**
- **Az INF-nek jobban fel kellene keltenie a média figyelmét.**

MIT AKAR AZ INF-FNI?

Tekintsünk vissza azokra az időkre, amikor az INF-et megalapították, és tegyük fel a kérdést: „Kinek a számára alapították az INF-FNI-t?”

Az INF-FNI-t azoknak alapították, akik kedvelik a naturizmust, mégpedig nemcsak otthon, hanem klubokban is, és ezeket a klubokat a naturizmus előmozdítására és terjesztésére hozták létre.

Sajnos mára messzire eltértünk innen, és ez az egyik oka annak, hogy a naturisták nem mutatnak akkora lelkesedést az üdülőközpontok iránt és egyre kevésbé keresik fel ezeket. Ezekben az üdülőközpontokban nemcsak naturisták nyaralnak, hanem olyanok is, akik szeretnek meztelenül lenni, de nem foglalkoznak a „Mi a naturizmus?” kérdésével.

Ez a keveredés tartósan nem működhet jól, mert persze a naturisták távolságot tartanak és elvonulnak azoktól, akiket az egyszerűség kedvéért most „ruhátlan úszóknak” nevezek. Kit, kiket is szólítjuk meg valójában, amikor a médiában hirdetjük magunkat?

A naturistákat? Nem.

A ruhátlan úszókat? Igen.

Ha annak akarjuk megőrizni az INF-FNI-t, aminek alapították, a szövetségeken belül több figyelmet kell fordítanunk az egyesületekre. Aki azt gondolja, egységbe lehet foglalni a naturistákat és a ruhátlan úszókat, téved, mert nagyon nehéz ezt a két csoportot összeegyeztetni – ellehetnek egymás mellett, de nem egymással.

Ha meg akarjuk őrizni az INF-FNI-t annak, amilyenek alapították, több figyelmet kell fordítanunk arra, amit a tagjaink, mint naturisták akarnak, és lehetőség szerint ezeket a kívánságokat kell teljesítenünk. A ruhátlan úszók kívánságait és elképzeléseit hátrébb kell sorolnunk, mert ha ezekkel foglalkozunk, el fogjuk veszíteni azokat, akikért az INF-FNI-t megalapították: a naturistákat.

Ezt nyilatkoztam két évvel ezelőtt, és ha szembenézünk a jelen tényeivel, azt kell megállapítanunk, hogy az egyesületek jól vészelték át a nyarat, míg az üdülőközpontokat és a szabadstrandokat csak kevesen látogatták. Az elkövetkező 1-2 évben ez nem is fog megváltozni. Hogyan festenek az üdülők túlélési esélyei?

A koronavírus okozta pénzügyi válság, a repülővel elérhető célpontok összeomlása nyomán el kell gondolkodnunk azon, hogy a jövőben lehetséges-e más földrészeket, távoli országokat látogatni.

MIT HOZ A JÖVŐ, ILLETVE MILYENNÉ ALAKÍTSUK A JÖVŐT?

Eljött az idő egy profitorientált INF-FNI megalapítására? Milyen előnyökkel járna egy profitorientált INF-FNI a nem-európai szövetségek integrálása szempontjából?

A jelenlegi INF-FNI a non-profit európai szövetségekkel, és egy profitorientált INF-FNI az Európán kívüli, profitorientált szövetségekkel?

Mindkét szövetségnek nagyobb lenne a mozgástere, de ez vajon növelné-e a népszerűséget? Várhatjuk-e ettől a taglétszám növekedését? Több Európán kívüli szövetség jönne-e így létre és csatlakozna, ha a képviselőjük nem foglalkozna az európai ügyeivel?

De ami itt és most az INF-FNI fő feladata és az is marad, az a naturizmus népszerűsítése. Az INF-FNI minden ország naturistáit támogatja egyesületek és szövetségek alapításában és fejlesztésében nyújtott segítséggel, és fontos, hogy jogi segítséget is tudunk nyújtani.

Az internet lehetőséget ad nekünk, hogy bármely célpontot megnézzünk, utánanézzünk az élménybeszámolóknak és összehasonlítsuk az ajánlatokat és az árakat. Ezek a részletes információk bármikor aktualizálhatók, és mindenki naprakész lehet.

Ezért fontos, hogy mindenki, a szövetségek, az egyesületek és az üdülők is jó honlappal rendelkezzenek. Honlap nélkül nem lehet működni, és egy rosszul szerkesztett oldal nem kelti fel a figyelmet, azaz nincsen értéke. Ebben is tudunk segíteni, hiszen manapság ez a legjobb formája a bemutatkozásnak.

Felismertük azt is, hogy végtelenül fontos bemutatni magunkat és a szövetségeket a nyilvánosságnak. A jövőben is szeretnénk - ha lehetőségünk lesz és meghívunk - jelen lenni különböző országok szakvásárain. Ezekon a kiállításokon minden szövetségnek lehetősége lesz ingyenesen kihelyezni a szóróanyagait.

Az INF-FNI támogatja a ruházat szabad megválasztásához való jogot is. Öltözködésünk révén határozzuk meg magunkat, de ruha nélkül maga a személy az, ami számít, és pontosan ez az a személyes szabadság, amit a naturisták igényelnek és fontosnak tartanak.

Sieglinde Ivo

„Amikor leveszed a ruhádat, félreteszed a munkádat és szabad ember vagy”.

Thomas Müller / pixelio.de